

Thygeson, Konferentsraad, fhv. Vandbygningsdirektør Carlsen og Vandbygningsdirektør, Oberstlieutenant Kolderup-Rosenvinge, anse det for nødvendigt, at Arbejderne til Sifringen af Tangen udfor Ferring Sø og af den søndre Limfjordstange gennemføres i den nærmeste Fremtid og navnlig indenfor det i bemeldte Erklæring angivne Tidsrum af 4 Aar.

Med Hensyn til de enkelte Poster skal Følgende bemærkes:

ad a. Af Værkerne udfor Ferring Sø ere hidtil Nr. 1—3 blevne forstærkede. For næste Finantsaar foreslaas Forstærkningen af et Værk (Nr. 4) bragt til Udførelse, hvilket vil medføre en Beføstning af 23,800 Kr. Til Vedligeholdelse af alle Værkerne Nr. 1—12 foreslaas bevilget 4,900 Kr. eller omtrent samme Beløb som det, der paaregnes at ville blive anvendt hertil i indebærende Finantsaar.

ad b. Det opførte Beløb agtes anvendt saaledes:

Høfd. Nr. 38.	Stærkere Hoved og Bermer samt Tilslutning til Diget.....	34,400 Kr.
— — 40.	— — — — —	34,400 —
— — 44.	Dæklag og Tilslutning til Diget.....	37,400 —
— — 45.	Opførelse tildels fra Nytt.....	58,200 —
— — 46.	Stærkere Hoved og Bermer samt Tilslutning til Diget.....	33,800 —
— — 54.	Fuldførelse.....	6,800 —
— — 57.	Stærkere Hoved og Bermer samt Tilslutning til Diget....	33,800 —
— — 58.	Gjenopførelse tildels fra Nytt.....	58,200 —
	Vedligeholdelse af Værkerne.....	10,000 —
	Digearbejder.....	38,200 —
		345,200 Kr.

Værkerne paa den søndre Limfjordstange falde i 3 Grupper: Langergruppen Nr. 33—38, Kønlandsgruppen Nr. 40—46 og Thyborøngruppen Nr. 50—59, idet Nr. 39 ikke er anlagt og Nr. 47—49 ere ødelagte. Efter Ødelæggelserne ved Stormfloderne i 1881—82 har der saa godt som udelukkende været arbeidet paa Retablering og Istandsættelse af Værkerne i Thyborøngruppen, da det af Hensyn til Kanalens Nærhed maatte anses for mest magtpaaliggende først at beskytte den nordligste Del af Tangen. Det vil selvfølgelig være rigtigt fremdeles at arbejde paa Sifringen af denne Del af Tangen og Fuldførelsen af Høfderne Nr. 54, 57 og 58 bør derfor bringes til Udførelse næste Aar. Ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvilke andre Værker der bør istandsættes, maa der henses til, at det enkelte Værk ikke har nogen Virkning som Rystfikring, men kun faar Betydning, naar det optræder i Forbindelse med flere andre. Under Hensyn hertil maa Bestræbelserne navnlig rettes paa at udfylde Mellemrummene mellem Grupperne. Da Værkerne Nr. 50—54 i Løbet af indebærende Aar ere blevne yderligere svækkede, maa deres Istandsættelse, der vil være forbunden med forholdsvis betydelige Beføstninger, foreløbig opiættes. Det bliver herefter saa meget mere paatrængende nødvendigt at sikre Nordenden af den sidstnævnte Gruppe. Fuldførelsen af Høfderne Nr. 44, 45 og 46 bør derefter bringes til Udførelse i næste Finantsaar. Ligeledes maa i samme Finantsaar Forbindelsen mellem Kønlandgruppen og Langergruppen retableres ved Istandsættelse af Høfderne Nr. 38 og 40.

Foruden Istandsættelsen af de ovennævnte Værker foreslaas ifkun de fornødne Digearbejder og de sædvanlige Vedligeholdelsesarbejder bragte til Udførelse til næste Aar.

ad c. Ved de Rystfikringsarbejder, der hidtil ere bragte til Udførelse, har det vist sig at være forbundet med Vanskelighed at skaffe vinterfældet Træ tilveie, da Deverancen af Tømmeret først har kunnet bortliciteres om Foraaet, naar den fornødne Bevilling har foreligget. Herved er tillige den for Arbejdernes Paabegyndelse heldigste Aarstid — Foraaet, hvor Havet er roligt, som Følge af det i Reglen er Østenvind — gaet tabt. For at raade Bod herpaa maa det anses for nødvendigt, at der haves Hjemmel til at anskaffe det Tømmer, der skal benyttes i det paafølgende Finantsaar. I Overensstemmelse hermed søges den fornødne Bevilling til Anskaffelse af Tømmer til Benyttelse i Finantsaaret 1887—88.